

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendiolvm Historiæ Trivm Martyrvm E Societate Iesv, in Iaponia Crucifixorum

Collaço, Antonio

Coloniae, 1628

7. Pietas Christianorum. Cardinalium sententia, atque ipsa Summi Pontificis definitio, siue diploma.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45069

Christiani exclamarunt, (IESU, MARIA)
 & sic vno alteroue ictu, intra tem-
 pus breuissimum omnes exanima-
 runt. Si quis verò adhuc vitæ signū
 daret, eum ictu repetito, confodie-
 bant. Atq; hic fuit felicissimus exi-
 tus *BB. Martyrum*, qui mira fortitu-
 dine, quasi de spe cælestis regni cer-
 ti, libentes, volentesque mortem
 tolerarunt, ac gloriosam ex hoste
 superato, retulere victoriam.

§. 7. *Christianorum in BB. Martyres*
pietas, Cardinalium sententia, atque
ipsius Pontificis definitio.

Martyribus, hac ratione, per 4.
 carnifices breui interfectis,
 videre licuit admirandum Christia-
 norum, qui extra septum circumsta-
 bant, ardorem, qui per medios fa-
 tellites, fuituario eorum neglecto,
 ad cruces accurrere, alij vt sudaria
 sua Martyrum sanguine imbue-
 rent, alij vt ex vestium limbo ali-
 quid detraherent, aliqui, vt reliqui-
 arum

arum loco, aliud aliquid auferrent. Et quamuis Fazamburus non parum succenseret ijs, qui sancta quadam vi, reliquias quasdam è seruis Dei eripuissent, ideoque mandasset satellitibus, vt fustibus cogere omnes, ad repetendum Nangasachum; tamen postquam domum redijt, tam multi vndique cõfluxere, vt aliquid de vestibus Martyrum abscinderent, vt multi in crucibus manserint non satis decenter contenti, & singillatim nouem religiosi. Quare prouisor confraternitatis misericordie, eorum corpora, certis storeis, loco vestium, operiri curauit. Eadem religione multi etiam è remotis regionibus, tanto numero concurrere, vt Fazamburus cõpulsus fuerit duplicatis custodibus, aditum eis præcludere; ipsisque militum ducibus sub vitæ amittendæ pœna mandare, ne vllum crucifixorum corpus sinerent auferri. Verum

50 *Hist. 3. Martyrum*
nec hac seueritate cohiberi potuit
eorum pietas. Per multi enim præ-
textu aliorum negotiorum, versus
collem illum deflectebant, tantum
vt reliquias seruorum Dei venera-
rentur. Multa alia in hoc argumēto
adiungi possent, quę breuitatis cau-
sa prætermitto. Id tantum dico, ex
glorioso hoc Martyrio illum exti-
tisse fructum, vt omnes Christiani,
tam veteres, quam noui, egregiè in
sancta fide sint confirmati, viuum-
que æternæ salutis desiderium in se
excitarint, ac firmiter apud animū
suum constituerint, pro confes-
sione Christiani nominis vitā profun-
dere. Ipsi quoque Ethnici, qui spe-
ctaculo interfuerunt, hac admiran-
da BB. Martyrum fortitudine ac
gaudio vehementer commoti sunt,
vt nonnulli iam Nangasachum ad-
uenerint sacri lauacri suscipiendi
causa, quod enixè efflagitant. Cū
verò Christianorum pietas hisce

30. annis (ab anno 1597. ad 1627.) multum creuisset, notataque essent nonnulla, quæ ab ipsis interea facta erant miracula, ac testimonia; hæc omnia, ab Ordinario Iaponicæ Ecclesiæ Episcopo examinata, ac testibus, publicisque iudicijs etiam firmata, atque approbata: insuper Proregis Indiæ studio ac sumptu in Lusitaniam missa, ad Summum Pontificem, tanquam Supremum Christi in terris Vicarium ac totius Ecclesiæ Catholicæ caput, perlata sunt, vt eius vnus iudicio tanquam certissima in rebus præcipè fidei, & ijs quæ toti Ecclesiæ præscribuntur, regula dijudicarentur. Præsertim cum ad diuinam prouidentiam pertineat, vt docet D. Thomas quodlibeto 9. a. 13. Et Gregorius de Valentia To. 3. disput. 1. Quest. 6. punct. 7. ne illum in tanto negotio errare permittat. Quæuis enim (vt ex Bellarm. T. 1. Controu. 7. de beatitud. l. 1. c. 7. &

tribus seqq. atque ex Nicolao Serario
 lib. 7. litanent. à c. 8. ad 14. liquere po-
 rest) initio Ecclesię multis tanquam
 verè sanctis, sine vlllo publico Ec-
 clesię Canonismo consueti in Ec-
 clesia Catholica honores ex instin-
 ctu Spiritus sancti ex solo Christiani
 populi affectu atque iudicio delati
 fuerint; accedente priuata quoran-
 dam Episcoporum authoritate (vt
 videre est in S. Cypriano lib. 3. Epistol.
 6. atque in S. August. in Breuiculo col-
 lationis 3. cap. 13. tamen quoniam de-
 prehensum fuit, priuatos homines
 hac in re decipi, atque à satana qui
 in Angelum lucis se transfigur at, delu-
 di posse (prout re ipsa factum narret
 & Seuerus Sulpitius, à S. Martino,
 & Optatus Mileuitanus Episcopus
 l. i. contra Donatistas) ideò Eccle-
 sia posterioribus sæculis tum in Iu-
 re Canonico. Cap. Audimus, & cap.
 Cum ex eo, de reliquijs & Veneratione
 Sanctorū, tum in Sacris Concilijs sta-
 tuit

tuit hanc potestatem, soli Episcoporum
Episcopo, ac Primati, Pontifici inquam
Maximo, concedendam esse, qui adhi-
bere solet, Dilectorum suorum FRA-
TRVM S. R. E. Cardinalium con-
siliium, quò omnia, in Ecclesia, vt præ-
cipit Apostolus, rectè atque secun-
dum ordinem fiant. I. cor. 14. 40. Ita-
que sub Sixto V. Pontif. Max. inter
alias Congregationes ad publi-
cum Ecclesiæ bonum constitutas,
erecta est vna, Congregatio Sa-
crorum Rituum dicta, in qua hæ ac
complures eiusdem generis quæ-
stiones, ac dubitationes, morali fal-
tem certitudine, determinari pos-
sent; ea tamen ratione, vt extrema
falterm earum cognitio, ac resolu-
tio, ad ipsum supremum Ecclesiæ
caput, hoc est, ad Summum Ponti-
ficem referretur. Quamobrem de
hac ipsa præsentì BB. Martyrum bea-
tificatione, ac secuturo etiam eo-
rundem Canonismo, ita Sacra Ri-

tuam Congregatio mense Iulio pronunciauit: In causa Canonizationis 26. Martyrum, referente Illustrissimo Cardinali Muto, sacra Rituum Congregatio censuit: constare de Martyrio & miraculis, ideoq; si Sanctissimo placuerit, deueniri posse ad actualem Beatificationem, & Canonizationem. 5. Iulij, Ann. 1627.

Summus autem Pontifex, Urbanus VIII. accepta hac, ab Illustriss. S. R. E. Cardinalibus ac ROTAE Iudicibus informatione, suam ipsemet sententiam, ratione presentis Beatificationis ac securæ suo tempore Canonizationis, hisce verbis expressit:

Saluatoris, & Domini nostri IESU Christi, qui Milites suos inclytos, quorum mors pretiosa est in conspectu eius, immortalitatis corona donat in Cælis, vices quamquam immeriti gerentis in terris, pia Christi fidelium præsertim Catholicorum Regum vota, per que eorum

randē Sanctorum militū veneratio promouetur, & laudatur Dominus in Sanctis suis, ad exauditionis gratiā libenter admittimus, fauoribusq; & gratijs prosequimur oportunis. Cum itaque sicut dilecti filij Præpositus Generalis & Presbyteri Societatis IESU nobis nuper exponi fecerunt, Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositi, in causa Canonizationis triū Martyrum, videlicet PAULI MICHIACIO IOANNIS de GOTO, & DIDACI QUIZAI ex dicta Societate, qui pro Christi nomine in oppido Ciuitate nuncupata Nangasack extra muros in regno Iaponia crucifixi, & transuerberati fuerunt, in Sacro Rota Auditorio, & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tiberio Tituli S. Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupato, discussa, censuerunt constare de Martyrio, & miraculis. Ideoque ad ætuablem illorum Canonizationem quã-

docunque deueniri posse. Præpositus vero, & Presbyteri prædicti pro eo, quem erga ipsos Sanctos Martyres gerunt, deuotionis affectu, Officium & Missam de illis, donec ad solemnem eorum Canonizationem (pro qua non solum iudæ Præpositus & Presbyteri, verum etiam charissimus in Christo filius noster Philippus Rex Catholicus, ac charissima in Christo filia nostra Isabella Regina Catholica Hispaniarum, nec non vniuersa ciuitas Manilen. & Chinen. seu Machouen, alijsque Nobis per eorum litteras, ad Nos transmissas humiliter supplicarunt) deueniatur, vt infra recitari posse plurimum desiderent. Nos pijs ipsorum Præpositi, & Presbyterorum votis, quantum in Domino possumus annuere, illosque specialibus fauoribus & gratijs. prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspens. & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis

Soc. Iesu in Iaponia 17

occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existerent, ad effectum praesentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes. Supplicationibus Praepositi, ac Presbyterorum praedictorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De eorundem Cardinalium consilio: ut de eisdem Martyribus, ab omnibus dictae Societatis Religiosis, ubiq; existentibus, officium, & Missa de communi plurimorum Martyrum, die eorum Natali, videlicet, die quinta Februarij recitari, & celebrari respectuè libere, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore praesentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Non obstant. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem, ut praesentium transumptis etiã impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personae in dignitate Ecclesiastica

astica

38 *Hist. 3. Martyrum*
stica constituta munitis, eadem prorsus
fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præ-
sentibus adhiberetur, si forent exhibitæ,
vel ostensa. Datum Romæ apud S. Ma-
riam maiorē, sub annulo Piscatoris, die
15. Septembris. M. DC. XXVII.
Pontificatus nostri Anno quinto.

M. A. Maraldus

Loco annuli Piscatoris

Romæ ex Typogra-
phia Reu. Camere
Apostolicæ. M.
DC. XXVII.

Et